

Σοκολάτες χωρίς κακαόδεντρα

Αδιαφορώντας για τις εξελίξεις του Αυγούστου (Εφεδρείες, μέτρα 11,5 δις, νέα μέτρα εντός του 2012) η κοινωνία μας διψά, ψάχνει για κάτι που δυστυχώς οι σημερινές ηγεσίες των κομμάτων ούτε καν το έχουν σκεφτεί. Αν έχει αποφασιστεί η επιστροφή στη δραχμή, ποιο είναι το σχέδιο της χώρας με το νέο νόμισμα;

Ξέχωρα από τις πρώτες αντιδράσεις και τις όψιμες ανακοινώσεις περί «πουλημένης Ευρώπης», περί «Κακού Καπιταλισμού» και το καλύτερο «όλοι οι άλλοι θέλουν το κακό μας», η Ελλάδα πρέπει να προχωρήσει. Να δει την επόμενη μέρα. Τον επόμενο μήνα. Να δούμε το βραχυπρόθεσμο βίο μας και να δημιουργήσουμε επιτέλους ένα νέο όραμα για τη χώρα μας.

Σήμερα στην Ε.Ε. είναι φανερό ότι υπάρχουν δύο τάσεις. Η κυρίαρχη τάση, που εκπροσωπείται από το μεγαλύτερο κομμάτι της πολιτικής τάξης στη Γερμανία, τους νεοφιλελεύθερους ανά την Ευρώπη και τη διεθνή κοινή γνώμη που αγνοούν τι γίνεται στην Ελλάδα. Η τάση αυτή θέλει ένα ισχυρό Ευρώ που δεν υποτιμάται, δεν διολισθαίνει και δεν δημιουργεί πληθωρισμό. Πίσω από το ισχυρό Ευρώ η κεντρική τράπεζα δεν έχει αρμοδιότητα για τα δημοσιονομικά της Ε.Ε. και των χωρών. Η άλλη τάση που συνεχώς υποχωρεί, που ήταν κυρίαρχη τη δεκαετία του 1980, θέλει ένα Ευρώ εργαλείο, ένα νόμισμα των χωρών που αντικατοπτρίζει ανά πάσα στιγμή την κατάσταση και μπορεί, δεν είναι φετίχ, να υποτιμάται, να βοηθάει στα δημοσιονομικά των χωρών.

Γνωρίζουμε καλά ποιοι κρύβονται πίσω απ' αυτό το ιδεολόγημα περί «Ουδετερότητας του Νομίσματος» και της «Αυτορύθμισης της Αγοράς» χωρίς τη δυνατότητα παρέμβασης. Γνωρίζουμε επίσης τη μετατόπιση όλου του κεντρώου χώρου, (μεσαίου και αριστερού) προς μία πιο ευέλικτη πολιτική στα εργασιακά λόγω και της Παγκόσμιας μετατόπισης εμπορίου και κεφαλαίου προς την Ασία από την Ευρώπη. Και η Ελλάδα; Τι κάνει η Ελλάδα της δραχμής; Καταρχήν δεν ήρθε το τέλος της Ελλάδας. Ήρθε το τέλος του ευρώ στην Ελλάδα. Δεύτερον υπάρχουν χώρες πρότυπα που δεν έχουν νομίσματα ισχυρά και δυνατά και με μία συγκεκριμένη πολιτική και σχέδιο ή είναι εντός μίας συμμαχίας (Σουηδία, Δανία στην Ε.Ε.) ή προσπαθεί να ενωθεί σε δίκτυο χωρών και να αναπτύξει την οικονομία της (Αργεντινή, Βραζιλία). Ποιο από τα δύο πρότυπα ταιριάζει στη χώρα μας; Μα φυσικά της Αργεντινής. Η οποία μετά την καταστροφή, έφτιαξε σχέδιο, δούλεψε,

δοκιμάστηκε και μόλις πριν κάποιες μέρες εξόφλησε και το τελευταίο δάνειο προς το ΔΝΤ. Ποια ήταν η αρχή σχεδίου στην Αργεντινή; Σας προκαλώ να ψάξετε μέσα από το google και να διαπιστώσετε πλήθος πολιτικών που έκαναν τη χώρα να επιστρέψει στην Ανάπτυξη.

Οι φωνές που λένε ότι η Ελλάδα δεν είναι χώρα παραγωγός και δεν μπορεί να ακολουθήσει το παράδειγμα της Αργεντινής απλά σας αναφέρω την Ελβετία που είναι η πρώτη χώρα παραγωγός σοκολάτας, χωρίς να έχει ούτε ένα κακαόδεντρο στη χώρα της. Επίσης η χώρα μας δεν θα φτιάξει ρολόγια να ανταγωνιστεί τα ελβετικά, ούτε αυτοκινητοβιομηχανίες. Ίσως η λύση να μην είναι μακριά αν έχεις το στόχο να βρεις τη λύση. Μία λύση που θα βρεθεί αν υπάρχουν πιθανές λύσεις από δεδομένα που συνεχώς χάνουμε, όπως την Αγροτική, την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης ίσως αύριο τη ΔΕΗ, τα Ναυπηγία και κάθε άλλο παραγωγικό οργανισμό.

Κλείνοντας σας λέω το εξής: Με τα 11,5 δις συν τα άλλα 3 δις του 2012 φτάνουμε να αφαιρούμε από την αγορά περίπου 7% του ΑΕΠ. Δηλαδή όσο είναι στην καλύτερη η φετινή μέση ετήσια μείωση του ΑΕΠ της χώρας. Έλεος.

Άκης Χουζούρης

8-8-2012